

I. megoldás. Tekintsük az 1 és $g(n)$ közti egész számokat. Ezek mindegyike vagy f -nek vagy g -nek valamilyen helyen felvett értékeként adódik ki. Mégpedig g értékeként n szám, $g(1)$, $g(2)$, \dots , $g(n)$; a $g(n) - 1 = f(f(n))$ alapján f értékeként $f(n)$ szám, $f(1)$, $f(2)$, \dots , $f(n)$. Ezzel minden 1 és $g(n)$ közti számot pontosan egyszer kapunk meg, tehát

$$(*) \quad g(n) = f(n) + n$$

Ebből adódik, hogy $f(1) = 1$ (hiszen vagy $f(1)$ -nek vagy $g(1)$ -nek kell 1-nek lennie és $g(1) = f(1) + 1 > 1$), innen $g(1) = 2$. Hasonlóan $f(2) = 3$ (hiszen $g(2) = f(2) + 2 > f(1) + 2 = 3$). Ezek után elkezdhetjük kitölteni az alábbi táblázatot. Minden természetes számnak pontosan egyszer kell benne szerepelnie. Így ha a táblázatot valameddig már kitöltöttük, a következő oszlop „ f sorába” a legkisebb, eddig még nem szereplő számnak, „ g sorába” pedig a (*) képlet szerinti számnak kell kerülnie.

–	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	...	234	235	236	237	238	239	240
f	1	3	4	6	8	9	11	12	14	16	17	19	21	22	24	25	...	378	380	381	383	385	386	388
g	2	5	7	10	13	15	18	20	23	26	28	31	34	36	39	41	...	612	615	617	620	623	625	628

A táblázatból leolvasható a végeredmény: $f(240) = 388$.

II. megoldás. A (*) összefüggés alapján

$$(**) \quad f(f(n)) = f(n) + n - 1.$$

Ebből $f(3) = f(f(2)) = f(2) + 2 - 1 = 4$, $f(4) = 4 + 3 - 1 = 6$, $f(6) = 9$, $f(9) = 14$, $f(14) = 22$, $f(22) = 35$, $f(35) = 56$, $f(56) = 90$, és így $g(35) = 56 + 35 = 91$. Mivel minden $g(n)$ érték valamilyen $f(k)$ érték rákövetkezője, azért nem lehet $g(36)$ értéke 92, következésképpen $f(57) = 92$. Innen $f(92) = 92 + 56 = 148$, $f(148) = 239$, $f(239) = 386$. Másrészt $g(148) = 239 + 148 = 387$, ezért az előbbi okoskodás alapján $f(240) = 388$.

III. megoldás. Legyen $a_0 = 1$, és $a_{n+1} + 1 = f(a_n + 1)$ ($n = 0, 1, 2, \dots$). Ekkor $a_1 = 2$ és a (**) képlet szerint

$$a_{n+2} + 1 = f(a_{n+1} + 1) = f(f(a_n + 1)) = a_{n+1} + 1 + a_n$$

azaz az $\{a_n\}$ sorozat éppen a Fibonacci-sorozat. Teljes indukcióval megmutatjuk, hogy

$$(***) \quad f(a_n + x) = a_{n+1} + f(x) \quad 1 \leq x \leq a_{n-1} \quad \text{esetén.}$$

Ehhez előbb megjegyezzük, hogy $f(y)$ értéke y -nál annyival több, ahány „ g ” van 1 és $f(y)$ között. Ennek értéke viszont megegyezik a maximális olyan m -mel, amelyre $g(m) = f(f(m)) + 1 \leq f(y)$, ami pontosan akkor áll, ha $f(m) < y$. Így

$$f(a_n + x) = a_n + x + m,$$

ahol m a legnagyobb olyan szám, amelyre $f(m) < a_n + x$.

Mivel $f(a_{n-1} + 1) = a_n + 1 \leq a_n + x$ és $f(a_{n+1} + 1) = a_{n+2} + 1 > a_n + x$, azért $a_{n-1} < m \leq a_{n+1}$ és így alkalmazhatjuk az indukciós feltevést:

$$f(m) = f(a_{n-1} + m - a_{n-1}) = a_{n+1}(m - a_{n-1}),$$

azaz m a legnagyobb olyan szám, amelyre $f(m - a_{n-1}) < x$. Ez viszont éppen azt jelenti, hogy $f(x) = x + (m - a_{n-1})$, vagyis

$$f(a_n + x) = a_n + x + m = a_n + a_{n-1} + f(x),$$

ahogyan azt állítottuk.

A teljes indukció befejezéséhez még (***)-ot például $a = 1$ -re ellenőrizni kell: $f(a_1 + 1) = a_1 + f(1)$, s ez valóban teljesül.

Végül minden 1-nél nagyobb pozitív szám egyértelműen írható fel $1 + a_{i_1} + a_{i_2} + \dots$ alakban, ahol $i_j \leq i_{j+1} + 2$, $i_j \geq 0$. Ekkor (***) alapján

$$f(1 + a_{i_1} + a_{i_2} + \dots) = 1 + a_{i_1+1} + a_{i_2+1} + \dots,$$

ami ismét indukcióval igazolható. Esetünkben a Fibonacci-sorozat 240-nél kisebb tagjai: 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, 233, továbbá $240 = 1 + 1 + 5 + 233$, és így $f(1 + 1 + 5 + 233) = 1 + 2 + 8 + 377 = 388$.

Megjegyzés. A megoldásokban feltételeztük, hogy létezik a feltételeket kielégítő f és g függvény. Annyit bizonyítottunk, hogy ha létezik, akkor $f(240) = 388$ lehet csak. A megoldásokból az is kiderült, hogy legfeljebb egy ilyen f és g függvény létezhet.

IV. megoldás. Legyen $\alpha = (\sqrt{5} + 1)/2$, $f(n) = [n\alpha]$ és $g(n) = [n\alpha^2]$. Állítjuk, hogy f és g eleget tesz a feladat összes feltételének. Így (feltéve, hogy f és g egyértelműen meghatározott) $f(240) = [240\alpha] = [120\sqrt{5} + 120] = 388$.

Először is világos, hogy f és g szigorúan monoton növekszik, hiszen $\alpha > 1$ és $\alpha^2 > 1$. Másrészt $1/\alpha + 1/\alpha^2 = 1$, α és α^2 irracionális, és így f és g értékészlete minden egész számot pontosan egyszer ad ki (lásd Skljarszkij–Csencov–Jaglom: Válogatott feladatok és tételek az elemi matematika köréből, 1. kötet, 108. feladat). Így csak a

$$g(n) = f(f(n)) + 1$$

összefüggést kell igazolnunk. De $g(n) \neq f(n)$, hiszen f és g értékészletének nincs közös eleme. Másrészt $[\alpha n] < \alpha n$, azaz

$$\begin{aligned} [[\alpha n]\alpha] &\leq [\alpha^2 n] \\ f(f(n)) &\leq g(n) \end{aligned}$$

$\alpha > 1$ és $1 = \alpha^2 - \alpha$ alapján az $\alpha n < \alpha + [\alpha n] = \alpha + (\alpha^2 - \alpha)[\alpha n]$ egyenlőtlenséget α -val osztva és átrendezve

$$n + [\alpha n] < \alpha[\alpha n] + 1,$$

amiből

$$\begin{aligned} g(n) &= [\alpha^2 n] = [(1 + \alpha)n] = \\ &= n + [\alpha n] \leq [\alpha[\alpha n] + 1] = f(f(n)) + 1. \end{aligned}$$